

A DHARMA HISTORY: THE HONEYED NECTAR OF FLOWERS

Chos 'byung me tog snying po brang rtsi'i bcud

INTRODUCTION

This twelfth-century work has traditionally been ascribed to the treasure-finder, Nyangrel Nyima Ozer (Nyang ral nyi ma 'od zer) (1124–1192). There is, however, some debate about whether it was a later compilation (Hirshberg 2016).

As a history of Buddhist religion (*chos 'byung*), the text contains a first section on the Buddhist religion (five chapters), followed by a section on the doctrine in India (two chapters), and then a section on the doctrine in Tibet (twenty-one chapters). The main focus of the Tibetan section is the rule of Emperor Songtsen Gampo (Srong brtsan sgam po), extolling him as a Buddhist ruler, who enacts laws based on the ten Buddhist virtues. Shorter passages on the Emperors Tri Song Detsen (Khri srong lde btsan), Ralpachen (Ral pa can), and Langdarma (Dar ma 'u dum btsan; gLang dar ma) are also included. The work ends with the post-imperial revival of interest in Buddhism, including the life and works of Atiśa (eleventh century).

The text contains sections that are taken from the work known as the *Zangs gling ma* (The Copper Palace), also attributed to Nyangrel, and on the activities of Padmasambhava at the time of Tri Song Detsen, in the eighth century. There are also sections from the *sBa zhed btag ma* (The Testament of Ba). For textual analysis, see Meisezahl (1985), Doney (2014), and Hirshberg (2016).

Sources

The 1988 (Beijing) edition, used here, has been edited by Khyenrab Ozel (mKhyen rab 'od gsal) and is derived from two manuscripts. It is organised into three sections and twenty-eight chapters.

Meisezahl (1985) has reproduced a manuscript held in Berlin.

Nyang ral nyi ma'i 'od zer. 1988. *Chos 'byung me tog snying po sbrang rtsi'i bcud*. Lhasa: Bod ljongs mi dmangs dpe skrun khang. (1st ed.)

TBRC: W7972.

[The second edition, published in 2010, contains different pagination].

Meisezahl, R. O. 1985. *Die grosse Geschichte des Tibetischen Buddhismus nach alter Tradition rNying ma'i chos 'byung chen mo*. Sankt Augustin: VGH Wissenschaftsverlag.

References

- Doney, Lewis. 2014. *The Zangs gling ma: The First Padmasambhava Biography. Two Exemplars of the Earliest Attested Recension*. Andiast: International Institute for Tibetan and Buddhist Studies.
- Hirshberg, Daniel. 2016. *Remembering the Lotus-Born: Padmasambhava in the History of Tibet's Golden Age*. Boston: Wisdom Publications.
- Hirshberg's biographical synopsis of Nyangrel Nyima Ozer can be found at:
<http://treasuryoflives.org/biographies/view/Nyangrel-Nyima-Ozer/5999>
- Yeshe Tsogyal. 2004. *The Lotus-Born: the Life Story of Padmasambhava*. Eric Pema Kunsang (trans. and ed.) Hong Kong: Rangjung Yeshe Publications.

OUTLINE

The Tibetan text and chapter headings are taken from the 1988 edition, with minor corrections.

Introduction: Expressing respect and commitment in composing [the work]

Part A. General teaching on the worldly realm

Chapter 1: The manner in which the teacher Śākyamuni came to the world, the manner in which the vessel's inner contents were created, how the 1,000 Buddhas of the fortunate era (*bskal bzang*) came, about the Twelve Deeds, and so forth.

Chapter 2: How the three bases arose.

Chapter 3: How the eighteen Śrāvaka (*nyan thos*) sects diffused.

Chapter 4: How the Vajrayāna spread in the world.

Chapter 5: How Dharma King Aśoka erected stupas containing the relics of the Tathāgata.

Part B. The royal lineage in India

Chapter 1: How the royal lineage arose.

Chapter 2: History of Gautama.

Part C. The Tibetan period

Chapter 1: How people came to Tibet.

Chapter 2: The four types of Tibetan people.

Chapter 3: How the king came to Tibet: about Nyatri Tsenpo (*gNya' khri btsan po*) and so forth.

Chapter 4: About Drigum Tsenpo (*Gri gum btsan po*).

Chapter 5: About Shatri (*Sha khri*), Nyatri (*Nya khri*), Jatri (*Bya khri*) and so forth.

Chapter 6: About Thori Nyenshal (*Tho ri snyan zhal*) and so forth.

Chapter 7: About Neri Songtsen (*gNas ri srong btsan*).

- Chapter 8: About the birth of Songtsen Gampo, and so forth.
- Chapter 9: How a Tibetan script was created and the making of the laws.
- Chapter 10: The search for wives, the Nepalese Princess Tritsun (Khri btsun) and Chinese Princess Wencheng (Kong jo).
- Chapter 11: Concerning the activities of Tri Song Detsen (Khri srong lde btsan).
- Chapter 12: The history of Vairocana (Bai ro tsA na).
- Chapter 13: Concerning Padmasambhava leaving Tibet.
- Chapter 14: The Gradual-Sudden dispute.
- Chapter 15: How Mune Tsenpo (Mu ne tsan po) equalized the poor citizens of Tibet.
- Chapter 16: The activities of Emperor Sanaleg Jingyon (Sa na legs 'jing yon).
- Chapter 17: The activities of Emperor Tri Ralpachen (Khri ral pa can).
- Chapter 18: About the denigration of the religious doctrine by Darma Udumtsén (Dar ma 'u dum btsan).
- Chapter 19: How the embers of the religious doctrine were revived.
- Chapter 20: How Atiśa was invited to Tibet.
- Chapter 21: How the tenets of the older translations arose.

Closing remarks and author's colophon.

EXTRACTS

Part A

Chapter 5: How Dharma King Aśoka erected stupas containing the relics of the Tathāgata

Before Aśoka's conversion to Buddhism, a young man, Girika, has been employed as an executioner and is famed for his cruelty.

[p. 100]

མོན་པོའི་བསམ་པ་ལ། དེ་ལ་གཤེད་མ་བཏུབ་བོ་སྐྱམ་ནས། ཞུང་དེ་ཙམ་དུ་སྲིག་གཙོད་པ་ལ་བྱོད་ན་རྒྱལ་པོའི་བྲིམས་གཙོད་པའི་གཤེད་མར་བསྐོས་ན་རུས་སམ་ཞེས་སྐྱེས་པས།

The minister thought: 'That [young man] is suitable to be an executioner'. So he said, 'If you are happy to kill such a thing [as a bee], would it be possible for you to be appointed as an executioner under the king's law?'

Part C

Chapter 1: How people came to Tibet

[p. 106]

ཐུན་རས་གཟིགས་ཀྱི་སྐུ་ལ་པའི་ཁྱུ་དེས། མི་དགེ་བ་བརྟུ་ལས་བརྗོད་དགེ་བ་བརྟུའི་ཚོས་བཤད་ནས་ཚོས་ཁྲིམས་ལ་བཀོད་དོ།

After the adolescent manifestation of Avalokiteśvara explained the rejection of the ten non-virtues and the doctrine of the ten virtues, he established the religious law.

Chapter 9: How a Tibetan script was created and the making of the laws

Minister Tonmi Sambhota (Thon mi sam bho ta) creates a system of writing for the Tibetan language, based on an Indian alphabet, which is adopted by King Songtsen Gampo.

[pp. 174–75]

དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་ལོ་བཞིའི་བར་དུ་ཡི་གེ་བསྐྱབས་པས། རྫོན་པོ་འགར་ན་རེ། རྒྱལ་པོ་ལོ་བཞིའི་བར་དུ་སྐོ་ཚམ་དུ་མི་ཡོང་བས་སློན་པ་གཅིག་འདུག་ཟེར་ནས། བོད་སྐྱེད་པ་རྫོན་པོའི་དྲིན་ཡིན་ཟེར་བས། རྒྱལ་པོའི་བསམ་པ་ལ་བོད་ཀྱི་རྫོན་པོ་སློན་པར་བྱེད་ནས་འདི་རྣམས་མི་ལུལ་ལོ་སྐྱམས་སྟེ། རྩོད་བོད་རྣམས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སློན་པ་ཞིག་བོད་བདེ་བ་ལ་རྫོན་པོས་བཀོད་པ་ཡིན་ཟེར། རྫོན་པོ་དེ་ཡིས་བརྗོད་པས། རྩོད་ཀྱིས་བརྗོད་པས་ལོ་བཤད་གཅིག་དུ་འདུག་ནས་འཕྲོ་སྐྱེས་མ་བྱས་ན། འབངས་དལ་ཞིང་སྐྱེད་པ་ཡིན། རྫོན་པོ་ཡང་ཁྲིམས་མེད་པས་ཤེས་པ་མཁན་བརྟུ་གཉིས་མཐར་འབྲུམས། ད་དེ་ཡིས་ཁྲིམས་བཅའ་ཡིས། ཁྲིམས་མ་བྱས་ན། ཉེས་པ་ཀུན་གྱིས་བྱེད་པས། དའི་སྐས་དཔོན་རྫོན་ཀྱི་སྲིད་མེད་པར་འགྲོ། ང་ཉི་ཚོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཡིན་པས། དའི་བཀའ་འཁོར་དུ་གཏོགས་པ་བོད་སྐྱི་མཐུན་ལ་ཚོས་ཁྲིམས་ན། ལས་མི་དགེ་བ་བརྟུ་སྤྱད་པས། དན་སོང་གསུམ་དུ་སོང་ནས་སྐྱུག་བཟུལ་ལས་ཐར་པ་མེད་པའི་གནས་སུ་སྐྱེ་བ་ཡིན། ད་དའི་མངའ་རིས་སུ་གཏོགས་པས་འཐབ་མོ་བྱས་ནས་སོག་བཅད་ནས་བསད་ན་སྦྱང་འདོད་དོ། ཡན་ཚན་མ་རྒྱ་ཞིག་མ་བྱེན་པར་སྐངས་ན། བདུན་འཇལ་དངོས་དང་བརྒྱད་འདོད་དོ། འདོད་ལོག་གཞན་གྱི་རྩེད་མ་ལ་བྱེ་བྱས་ན། སྤང་འཇལ་འདོད་དོ། བརྒྱན་དུ་མ་སྤྲོ་ཞིག་བརྒྱན་སྐྱེས་ན། ལྷ་སྐྱུ་གཉན་དགུ་ལ་ཡང་བཅོལ་ནས་བོ་འདོར་དུ་འཇུག་གོ་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་དགེ་བ་བརྟུའི་ཁྲིམས་བཅས་ཏེ།

Then the king studied the script for four years. Some ministers said: ‘For four years the king has not appeared at all; he is obviously a fool. The happiness of Tibet is (down to) the kindness of the ministers.’ The king thought: ‘The ministers of Tibet are acting foolishly; they are not exercising control.’ He said: ‘You say I am the foolish king of you, the Tibetans, and that it is the ministers who have established happiness in Tibet. (But) was it I who appointed the ministers or you? While I have been staying in my palace and not travelling around, the subjects have been happy and content. Previously, when there was no law, twelve wise people travelled abroad. Now I have established laws, if people act unlawfully, punishments will be applied. My sons and nephews will see to the non-governance of the ministers. I am a dharma king (*chos kyi rgyal po*), and if my subjects have no religious laws, they will engage in the ten non-virtuous activities. Later, after they have gone to the three lower realms, they will be reborn in a place where there is no liberation from suffering. Now, if my subjects fight and this results in taking life, the one who has killed must pay compensation. Do not steal from one another. If you take what has not been given, you must repay seven-fold, making eight-fold [with the stolen object]. As for

wrongful desires, if you have sexual relations with another's wife, this is considered to be licentiousness. Do not tell lies. Invoking the various local deities (*Iha klu gnyan*), you must swear oaths [to prevent lying].’ This is how he established the laws of the ten virtues.

[p. 175]

བཀའ་ཚམས་ཀྱི་ཡི་གེ་མང་པོ་མཛད་ནས། ལྷ་དྲོ་གཅིག་ཏུ་བྲིས་ཀྱིས་བཀའ་འཇགས་ལྟེ་བཀའ་ཤོག་མང་པོ་བསྐྱབས་ནས། རྒྱལ་པོ་དེས་འཛིག་ཉེན་པ་དང་སློབ་སྦྱོར་ཉེ་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་མཛད་པས་ཐམས་ཅད་མགུ་སྟེ། རྒྱལ་པོ་འདི་ལྷགས་བྲང་ལ་སྐྱམ་པ་ཞིག་འདུག་གོ་ཞེས་ཟེར་ནས་མཚན་ཡང་སྲོང་བཅན་སྐྱམ་པོ་བྱ་བར་གྲགས་སོ།

After he had issued many written edicts (*bka' chems kyi yi ge*), one morning he issued a major legal order (*khriims kyis bka' nan*). When he had promulgated many official documents (*bka' shog*), the king put the world in order. Since he acted for the benefit of sentient beings, everyone respected him, saying, 'This king is a profound (*sgam*) person with a just mind'. So he became renowned as Songtsen Gampo (Straight Powerful Profound).

[p. 175]

དེ་ནས་བོད་ཀྱི་སློན་པོ་འཚལ་རིས་དེ་ནས་ཚམ་ཡང་མ་བསྐྱར་བས་རྒྱལ་པོའི་ལྷགས་ལ། ངས་བྲིས་པ་བཅས་པ་ཡང་བཅན་པར་གྱུར་པས། དེ་ཡིས་དམ་པའི་ཚོས་ཀྱི་སློལ་གཏོང་དོ་ཞེས་བསྐྱབས་སོ།

Then, because the 'Tshal ris minister of Tibet had no control whatsoever, the king thought: 'I have set up law and have become emperor. Thus I will establish a tradition of the true doctrine', and he proclaimed it.

The king then reflects that to train sentient beings in the doctrine, a deity would be required, so he instigates a search abroad for a suitable statue.

Chapter 10: The search for wives: the Nepalese Princess Tritsun (Khri btsun) and Chinese Princess Wencheng (Kong jo)

Minister Gar (mGar) is sent by King Songtsen Gampo to negotiate with the King of Nepal (bhi ham lo bi pa de ba) for a diplomatic marriage with his sixteen-year-old daughter, Princess Tritsun. The Nepalese king says to the minister:

[pp. 202–03]

ཡང་ཁྱེད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་དེས་ང་ལ་ཁས་ལེན་ཆེ་བར་ ཉེན་པོ་ལྷན་ཉེ་བུ་བུ་ལ་བྲིས་པ་དགོས་པ་ཡིན་ཏེ་བྲིས་པ་མེད་པས། དེ་དུང་ལ་འདི་ན་ཚོས་དགོ་བ་བཅུའི་བྲིས་པ་གཙང་མ་ཚོས་དང་མཐུན་པར་ཡོད་དེ། ཁྱེད་ལ་མེད། ཁྱེད་ཀྱི་ཚོས་དཀར་པོ་དགོ་བ་བཅུའི་བྲིས་པ་འཚམ་ལུས་ན་ལུ་མེད་ཏེ། དེ་མི་ལུས་ན་མེ་ ཉེ་བུ་ལ་ལོན་ཁྱེད་ཀྱི་གསུངས་པ་དང་། དེ་ནས་སློན་པོ་མགར་གྱིས་ཁྱེད་ལ་ལྷུ་དང་བོད་གཉིས་ཀྱི་བར་དུ་འཕྲིན་པར་སྟེན་ཚུར་སྟེན་བྱས་ན་མེད་པའི་དེད་ཀྱི་ལྷ་གཅིག་འདོངས་པའི་དུས་མི་ཡོང་བས་དེ་ལ་རྒྱལ་པོས་དུལ་གྱི་བཀའ་ཤོག་སློན་པ་འདི་བསྐྱར་བ་ལགས་སོ། ཞེས་དུལ་གྱི་སློན་པ་ལྷག་ཏུ་ལུས་པས། ལྷག་ཏུ་བཞེས་ནས་གཟེགས་པས་བལ་པོའི་ཡི་གེར་བྱང་བས། རྒྱལ་པོ་ལ་བྲིས་པ་དགོས་པ་ཡིན་ཏེ་ཁྱེད་ལ་བྲིས་པ་མེད་ཟེར་ཏེ། ཁྱེད་དགོས་ཤིང་ ལྷ་ ཉེ་བུ་གཅིག་ལགས་གནང་ན་ངས་ཉེ་མ་གཅིག་ལ་སྐྱེ་བུས་ཀྱི་བཀོད་པ་ལྷ་སྲོང་ ལྷ་སྐལ་ནས་ཚོས་དཀར་པོ་དགོ་བ་བཅུའི་བྲིས་པ་བཅུའི་དེ་དོ་མཚན་རམ་བྱ་བ་བྱང་།

‘So, although your king has made this great promise to me, it is of no benefit. A ‘king’ is in need of law, but you do not have law. I have the pure laws of the ten religious virtues, which conform to the doctrine. You do not have them. If you are able to put into effect the laws of the ten pure religious virtues, I will give you my daughter. If you cannot, I will not give her. Go away and give me an answer.’ Then the Minister mGar said: ‘I have been carrying messages back and forth over long distances, between Nepal and Tibet, but I have not been able to secure the princess. So the king [Songtsen Gampo] has asked me to convey this silver document-casket to you.’ He offered the silver casket to [the king], who took it in his hands, looked at it, and saw [a document], written in Nepalese. [It said]: ‘You have declared that, “a king needs law and you do not have law.” If it pleases you to order the giving of the princess, then in a single day I will manifest 5,000 bodily forms and I will establish the law of the ten virtues of the pure doctrine.’

After securing a marriage with the Princess Tritsun, Songtsen Gampo sends minister Gar to the Chinese emperor to secure a diplomatic marriage with Princess Kongjo (Wengchen). The emperor addresses the minister:

[p. 210]

ཁམ་མཐའ་འཁོབ་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སློབས་པ་རེ་མཐོ། ང་སངས་རྒྱལ་འོད་སྲུངས་ནས་རྒྱལ་པོའི་རྒྱུད་པ་རྒྱན་མ་ཚད་པ་ཡིན་ལ། ང་ལ་ཚོས་ཁྱིམ་དར་གྱི་མདུད་པ་འདྲ་བ་ཡང་ཡོད། རྒྱལ་ཁྱིམ་གསེར་གྱི་གཉའ་ཤིང་འདྲ་བ་ཡང་ང་ལ་ཡོད། རྒྱུད་ངའི་གཉན་རྩ་མ་ཡིན། འོན་ཀྱང་ས་ཐག་རིང་པོ་ནས་ཡོང་བེན་པ་ཡར་སོང་ལ་ཁྱེད་རང་གིས་རྒྱལ་པོ་ལ་དྲིས། རྒྱལ་པོ་བྱ་བ་ལ་ཚོས་དགོ་བ་བཅུའི་ཁྱིམ་དགོས་པ་ཡིན། རྒྱུད་བོད་ལ་ཁྱིམ་མེད་པས་བོད་ཀྱིས་ཚོས་དགོ་བ་བཅུའི་ཁྱིམ་བཅའ་རྣམས་མཁུ་དེ་འཆའ་འདོད་ན་ལྷ་གཅིག་སྦྱོན་མི་རྣམས་ན་མི་སྟེར་བས་དྲིས་ལས་ཤོག་གསུངས་པས།

‘Your barbarian king is very courageous. I am of a royal lineage, uninterrupted since the time of Sangs rgyas ’od srung (Buddha Kaśyapa). Not only do I have religious law, which is like a silken knot, but I also have royal law, which is like a golden yoke. You do not participate in my marriage alliances. However, you come from a distant place and when you go back, you must pose a question to the king: “A king needs the law of the ten religious virtues; you do not have law in Tibet; can Tibet put in place the laws of ten religious virtues?” Unless you are willing to arrange that, I cannot give my princess and I will not give her. That is my answer.’

A document sent by Songtsen Gampo to the Chinese emperor contains the following:

[pp. 210–11]

མཐའ་འཁོབ་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སློང་བཅན་སྐམ་པོས། རྒྱ་ནག་རྒྱལ་པོ་སེང་གོ་བཅན་པ་ལ་བཀའ་སྐྱེལ་པ། ལྷ་གཅིག་བཅུན་མོ་ཀོང་ཚོ་འདི་ངའི་བཅུན་མོར་ཕུལ་ཞིག། རྒྱུད་ངའི་ལ་ཁྱིམ་མེད་པ་ལ་སྐད་བྱེད་ན། ངས་སྐུལ་པའི་མི་མང་པོ་སྐུལ་ནས་བོད་ཡུལ་དུ་ཚོས་དགོ་བ་བཅུ་ལ་རྟེན་པའི་ཁྱིམ་ཉི་མ་གཅིག་ལ་བཅའ་བར་བྱ་ཡི་དེ་ལྷ་རྩལ་གྱི་ལྷ་གཅིག་མི་སྟེར་ན་ངས་དམག་དཔག་ཏུ་མེད་པ་སྐུལ་ལ་ཁྱེད་ཀྱི་རྒྱལ་ཁྱིམ་ཐམས་ཅད་འཛོམས་པར་འགྱུར་རོ་བྱ་བའི་ཡི་གེ་འདུག་ནས།

'The barbarian king Songtsen Gampo makes this request to the Chinese king Seng ge btsan pa. Please offer as my queen empress the Princess Kong jo. Since you make the insulting accusation that I do not have law, after I have manifested many miraculous men, I will in one day establish laws in Tibet based on the ten religious virtues; and if, despite having done this, you do not give your princess, I will manifest an immense army and will destroy your entire kingdom'. This was in the letter.

King Songtsen Gampo tells Princess Tritsun about his plans to build a temple at Rasa (Lhasa). He asks that a statue of Amitābha be placed in the main temple and goes on to remark that those who do not have faith in the teaching of the Buddha are not able to imbibe the nectar of the dharma.

[p. 251]

ངའི་ཁྲིམས་བཙན་དུ་བྱས་པས། ཚོས་ཀྱི་བདུད་རྩི་འཁྱུང་བ་ཡིན།

Because of my strict law, they will imbibe the nectar of the dharma.

After the description of the temple founding there follows a self-contained story about monks from Khotan.

[p. 266]

ལེ་ཡུལ་དུ་དགོ་མོང་གཉིས་ཀྱིས་འཕགས་པ་འཇམ་དཔལ་བསྐྱབས་པས། འཇམ་དཔལ་གྱི་ཞལ་ནས་ང་ལ་ཁྱོད་ཅི་བྱེད་ཟེར། འཕགས་པ་སྐྱན་རས་གཟིགས་ཞལ་བཞུ་བར་འཚལ་
ཞུས་པས། སྐྱན་རས་གཟིགས་དབང་ལྷག་ད་ལྟ་བོད་ན་རྒྱལ་པོ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དེར་སོང་ལ་ཞལ་སྟོས་གསུངས་ནས་ལུང་བཟླན། དེ་མ་ཐག་དུ་ལོང་གཉིས་ཀྱིས་ལྷག་རྟེན་ཁྲིམ་ནས་
ཡོང་བས། ཡར་ལུང་ལྷ་རར་བྱིན་ཙན་རྒྱལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་ཆད་པ་ལོག་པ་རྣམས་ལ་ཉེས་པ་ཡིན་པའི་མགོ་འབྲེག་པ་དང་། མིག་འབྲིན་པ་དང་། སྐྱིད་མ་འབྲེག་པ་དང་། ལག་པ་
འབྲེག་པ་ལ་སོགས་པའི་ཆད་པ་གཙོད་པ་མང་པོ་མཐོང་བས། དེར་འདྲི་རྣམས་ཅེ་ཡིན་བྱས་པས་བོད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཆད་པ་གཙོད་པ་ཡིན་ཟེར་བས། འོ་ན་བོད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་
སྐྱིག་པ་ཙན་དུ་འདུག་འཕགས་པ་སྐྱན་རས་གཟིགས་ཀྱི་སྐུལ་པ་མ་ཡིན་པར་འདུག་ཟེར་ནས་ཕྱིར་ལོག།

In Khotan (Li yul) two monks had been venerating the exalted 'Jam dpal (Mañjuśrī). 'Jam dpal said: 'You ask what use I am. You should seek out holy sPyan ras gzigs (Avalokiteśvara). The Lord sPyan ras gzigs is currently the king in Tibet. Go there to see him.' At once they both went, bearing gifts. When they arrived at the valley of U ru, they saw that many people had been punished under royal law for doing evil, through such means as executions, having their eyes gouged out, their noses slit, and their hands cut off. When they [the monks] asked what had been done, they were told: 'These are the punishments of the royal law.' So they said: 'The Tibetan king is sinful. He is not an emanation of holy sPyan ras gzigs,' and they turned away.

[p. 266]

ལྷན་པོ་ལོང་གཉིས་ལ་དངོས་གྲུབ་ཅི་འདོད་སྤྱིན་ནོ་གསུངས་པས། ཁོ་པོ་ཅག་གཉིས་ལ་གཞན་ཅི་ཡང་མི་འཚལ་ཏེ། ལྷན་པོ་ལྷུལ་དུ་འགོ་བར་འཚལ་ཞེས་ཀླུ་པས་འོ་ན་ལྷིང་གཉིས་བྱེ་མ་བྱེ་རེ་ལྷན་པོ་ལ་མགོ་བོ་དེ་སྤྱིན་མོ་ལ་སྤྲས་གྱིས་ཤིག་གསུངས། དེ་སྐད་ཉན་ནས་བྱས་པས་དེ་གཉིས་ཀྱི་གདོང་ལ་ལྷག་གིས་བྱིལ་བྱས་པས་བྱེ་མ་གསེར་དུ་བསྐྱར་བྱ་བར་བཟུང་གདའ། དེ་ནས་སྐད་ཅིག་ལ་ལྷུལ་དུ་སྤྱིན་པ་ལིའི་ལུན་བསྟན་ཆེན་མོ་ནས་ལུང་དེ་སྐད་བསྟན་གདའ་བྱས་པས། དེར་སློན་པོ་ཐམས་ཅད་ཡིད་ཆེད་ཏེ་ཐམས་ཅད་གོས་བྱས་ནས་བྱི་རབས་པ་རྣམས་ཀྱི་དོན་དུ་ལྷན་པོ་ལོ་བརྒྱད་ཅུ་ཙུ་ཞེས་སྐྱེ་འདས།

The king asked them, ‘What spiritual powers (*dngos grub*) would you two like to be given?’ They did not ask for anything, except to return to Khotan. So the king said, ‘You should each collect up a *bre* of sand and cover it with the hair of my head, as a pillow.’ After hearing this, they did so, and he stroked their faces with his hand, whereupon the grains of sand were turned into gold and they collected it up. Then, in an instant, they had arrived in Khotan (Li yul). This is recorded in the Great Prophecy of Khotan. Then all the ministers, after discussing it among themselves, had confidence [in the king]. For the benefit of his followers, at the age of eighty-four he passed away.

Chapter 11: Concerning the activities of Tri Song Detsen

[p.306]

ལྷན་པོ་ཉིད་ཀྱིས་ཚོས་ཀྱི་བཀའ་ཁྲིམས་དམ་པོ་དར་གྱི་མདུད་པ་འདྲ་བ་བཅའ་དགོས་པས་འཚོས་ཤིག་གསུངས་ནས།

The king himself said: ‘A strict religious legal code, like a knot of silk, must be established, so I should set it up.’

Chapter 12: The history of Vairocana (Bai ro tsA na)

Padmasambhava arrives in Tibet from India to consolidate the Buddhist doctrine. He declares:

[pp. 327–28]

ཚོས་ཁྲིམས་ཤིན་ཏུ་དར་བ་འོང་། ཞེས་གསུངས་པས། བོད་ཅུ་བཞི་ལྷན་པོའི་མངའ་འོག་ཏུ་བསྐྱས་པ་རྣམས་རྗེས་སུ་ཡི་རང་དོ། ལྷན་པོས་ཀྱང་ཚོས་ཁྲིམས་དམ་པོ་མདུད་པ་འདྲ་བ་མཛད་དོ། ཚོས་ཁྲིམས་བསྐྲུན་ནས་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་རྣམས་ལ་བཏིང་སྟེ་དབུའི་མཚོད་གནས་སུ་བཞག་གོ།

‘... The religious law has spread very well.’ The minor rulers assembled from the four horns of Tibet were pleased. The king created religious law like a silken knot; on the basis of the binding religious law, established for renunciates, he appointed a chief ritual practitioner.

Chapter 13: Concerning Padmasambhava leaving Tibet

Padmasambhava addresses the Emperor Mutig Tsenpo (Mu tig btsan po), also known as Tri De Songtsen (Khri lde srong btsan), about his reasons for leaving Tibet.

[p. 360]

།འདུལ་བྱིས་པ་གཙང་མར་མི་སྤང་བའི།
འོད་གྱི་བཟུན་པ་དང་ང་མི་མཐུན།
ཚུལ་འཚོས་མཁན་ལ་ཡི་རེ་མུག།
།ང་འགོ་རྒྱ་གར་ཡུལ་ལ་འགོ།

A ruler in Tibet who does not protect the pure Vinaya (*'dul khrim*s);
Does not suit me;
I am in despair about the hypocrites;
I am going to India.

Chapter 17: The activities of Emperor Tri Ralpachen (Khri ral pa can)

[p. 426]

འདུལ་བྱིས་པ་ལ་ཕྱག་དང་། ལྷུང་མེད་བཏབ་མ་དགུ་ཚེག་ཅན་དང་། ཟེངས་པོ་ལྷ་ཚོགས་ཅན་ལ་སོགས་རིགས་མི་འདྲ་བ་ལྷ་ཚོགས་གནང་། མི་ཚོས་དང་ལྷ་ཚོས་གཉིས་ཀ་
གཏན་ལ་པབ།

He bowed to the Zhang ministers, and he made various incomparable donations, such as the *snyung rmad btab ma dgu rtseg can* and the *Zings po sna tshogs can*. He confirmed both religious and secular traditions (*mi chos dang lha chos*).

[p. 427]

ཚོས་པའི་ཀ་ཅ་བརྟམ་པ་ལ་དཀོན་མཚོག་གི་བརྒྱུད་ལུ་འཇལ་ལ་སོགས་ཀྱིས་ལེན་པའི་བྱིས་པ་མཇུག་པས་དེར་འདུལ་བྱིས་པ་ལ་ལྷན་པོ་ལྷན་ལྷོག་ཏུ་གྲོས་བྱས་ཏེ། ཚོས་བྱིས་པ་བཞིག་
པའི་ཚད་བྱས་པས་དེ་ལ་བཅོན་པོ་མ་བཏོངས་ན་ཚོས་བྱིས་པ་མི་ཞིག་ཟེར་ནས། ལ་ཅིག་ན་རེ། རྗེ་རལ་བ་ཅན་ལ་སྲས་མེད་ཀྱང་གཙུང་ལྷ་སྲས་གཙང་མ་ཚོས་ལ་དགའ་བས།
སྲིད་འཛིན་ཏེ་ཚོས་བྱིས་པ་མི་ཞིག་ཟེར། ཚོས་ཀྱི་ལ་བཟུང་གིས་དོགས་ནས་གཙང་མ་སྤྲུགས་པས་ཚོག་ཟེར། ཡང་བན་ཚེན་པོ་བྲན་ཀ་དཔལ་གྱི་ཡོན་ཏན་ཚོས་བྱེད་པ་ལ་དབང་ཆེ་
བས་ཚོས་བྱིས་པ་མི་ཞིག་ཟེར།

Regarding the theft of religious property, he created a law that stipulated eighty-fold religious compensation, and so forth. The black Zhang ministers met in secret to discuss it. They said: ‘We have decided to destroy the religious law, but if the king is not killed, the religious law will not be destroyed.’ Some said: ‘Although Lord Ral pa has no son, the younger brother Prince gTsang ma is happy with the religious doctrine. If we seize power, that will not to destroy the doctrine.’ [And some said], ‘If we are afraid of religious proselytizing, banishing gTsang ma is enough’. Moreover, the elder Bran ka, a dharma practitioner with superior qualities, said forcefully, ‘The religious law ought not to be destroyed’.

[p. 428]

དེའི་བར་བོད་གྱི་རྒྱལ་བྱིས་པ་དང་། ཚོས་བྱིས་པ་གཉིས་ཀ་དར་བས་འདི་སྐྱེད་པའི་གདུང་རབས་ཡིན་ནོ།

In that period, the royal law of Tibet and the religious law spread. This was a fortunate lineage.

Chapter 18: Concerning the denigration of the religious doctrine by Darma Udumtsen [Langdarma]

[p. 432]

ཟླ་བ་དྲུག་ཏུ་ཡབ་མེས་ཀྱིས་ཚོས་ཁྲིམས་བཅས་པ་ཐམས་ཅད་བཤེག་གོ་ཞེས་སྐྱེང་ནས། བཀའ་ཤོག་བཀྱིས་ཁྲིམས་ལོག་བྱས་ནས། རྗེན་པོ་ནག་པོའི་ཚྱོགས་ལ་དགའ་བ་རྣམས་སོ་སོར་བསྐོས་ཏེ།

It is said that in six months he destroyed all the religious law established by his ancestors. After his edicts (*bka' shog*) reversed the [former] laws, he appointed ministers who were content (to go in) this evil direction.

[p. 442]

དེ་ན་ཡོད་པའི་མི་ཀུན་ན་རེ། ཨ་པ་པ། རྒྱལ་པོ་ལྷོག་ཅན་གྱི་ཁྲིམས་ཀྱིས་མ་ལོག་པའི་མི་ཡང་གདའ་བེར་བས། བྱེད་ནས་སྐྱག་རྟེ།

Everyone who was there said: 'A-pa-pha! There is no-one who has not been struck by the law of this sinful king.'

[p. 446]

ཚོས་ཁྲིམས་དར་གྱི་མདུད་པ་འདྲ་བ་ཤོས། རྒྱལ་ཁྲིམས་གསེར་གྱི་གཉའ་ཤིང་ཆག

The silken knot of the religious law was loosened; the golden yoke of the royal law was broken.

Chapter 20: Invitation of Atiśa to Tibet

The King of Purang (Pu hrangs) in western Tibet, Jangchub Ö (Byang chub 'od), is inclined towards religion, and brings the Bengali scholar Atiśa to teach in Tibet.

[p. 458]

ཐམས་ཅད་དད་པར་བྱས་ནས་ཁྲིམས་བཅས་དབང་དུ་འདུས་པ་དང་། དམག་བཤམས་གུ་གེ་ལ་བརྒྱབ། མངའ་ལོག་ཏུ་བཞུག་དེ་ནས་མར་ཡུལ་དུ་བྱོན། རྒྱལ་ཁྲིམས་བཅས་ཉེས་པ་ཤོར་བ་རྣམས་ལ་ཉེས་པ་བྲངས། མགོ་བེགས་ནས་དེ་ལྟར་སྣོད་མངའ་རིས་བསྐོར་གསུམ་རྒྱལ་ཁྲིམས་གསེར་གྱི་གཉའ་ཤིང་འདྲ་བས་མནན། དེ་ནས་སྤུ་རྩེ་དེ་དུ་སྐྱ་མཁར་ཉེ་བྱང་བརྩེགས།

Always acting with faith, he exerted control over the laws and established an army in Gu ge. He entered lower mNga' and went to the lower country (*mar yul*). Under the system of royal laws, punishments were applied to those who committed sins (*nyes pa*). After shaving his head, he established the royal law, like a golden yoke, in the three Ö regions of mNga' ri (*mNga' ris bskor gsum*). Then he built two royal castles in sPu rang.